

р. 138. Токо речи (кажи), почти: На него токоречи наскокна кочия на нѣкой си полски панъ. Тб. 16. Народнитѣ ни цѣсни сѣ токо кажи единственната наша чистонародна стара и нова книжинна. Л. Д. 76 р. 147. Кѣпането въ рѣка, която вече са покрива съ ледъ може и да ни не докара лоши сетинни, но често или токо (сѣ опущеніемъ речи, кажи) и сѣкога хората, които са тѣй раздражаватъ, страдатъ отъ прилива на кръвта камъ главата. *ib.* р. 111. Въ Лѣсковецъ дѣтцата току май сѣ равно число мѣжки съ женски. Ч. 60. Въ соединеніи сѣ предлози, означающими мѣсто, усиливаетъ степенъ близости: Тѣй бѣше сѣднѣлъ токо до самб реката.—Градеца (Вѣлоградчикъ) лѣжи на високо место, туку до политѣ до тази твърдина. Л. Д. 1875 р. 35. Токо ем. тако: Ти не штеши ме изда, рицарю?—Токо ми честниитѣ кръстѣ. Тб. 45. Не, не, токо ми цѣломудренната свѣтлина на небето! (*Nein, nein, bei jenem keuschen Lichte des Himmels!*) Рш. 28.

Токъ с. м. токъ: Гумно-токъ, харманъ гдѣ-то върхатъ. Сб. 119. Тѣлко (Макед.) Тѣлкова Тѣлкози Тѣлкосъ нар. столько, столъ: Ей горица, гѣро ми зелѣна, Що си тѣлко рѣно повехнала. Д. 36. 1. 3. Лелѣ вѣрай змиѣ троѣглаво, Що ти чинил та ме тѣлко удри? Д. 38, 39—40. Лапърди сетѣ драгови не толку дълги, на върхотѣ разцепени. М. р. 523. Кѣлку је гѣри со шѣма, Тѣлку је пѣлна хѣйдути. Ис. 27, 353. А што беше невестата, И хубава и не тѣлко. В. 310. Колко што си сыну лежалъ, уште три тѣлко да лежишъ. *ib.* 311. Прочу се Янка Влахинка, Дури до Стамболъ коприна, Со хубавина не тѣлко, А со работа три тѣлко. *ib.* 345. Ей девойко не толку 'уба'а, Да що ми сѣ сѣрце умпила! М. 656. Единъ български царъ ималъ три дѣщери, отъ които двѣтѣ били почтени, а третята не тѣлко. Л. Д. 76 р. 127. Колко знае баба, тѣлкова и бае. Кп. 67. Колкото тѣ менѣ (си далъ), тѣлкова и тебѣ Господъ да даде! *ib.* 68. Негрѣбва да ся чюдимъ защо и отъ що да мре у насъ тѣлкова свѣтъ. Л. Д. 70 р. 191. Сирѣтъта на тѣлкова си душъ. *ib.* р. 207. Колкото сръдце боляло, тѣлкова слъзи капало... Та пропадатъ душевнытѣ дарбы на тѣлкова си млади. *ib.* 69 р. 156. Сабльо ле, моя сестрице! Тѣлкова ма сѣ слушала, Токо ма сега послушай, Да взема хазна голѣма. М. 166. Синко Стоѣне, Стоѣне! Като ми лежишъ тѣлкова, Ни умирашъ, ни оздравашъ, Да ми не бадешъ греховенъ? М. 94. Тѣлкова висока бѣше тя, нѣщо една пѣдя по-висока отъ мене. Л. Д. 75 р. 131. Прѣзъ тѣлкова дългъ животъ. *ib.* 69 р. 85. Кой ще пасе после тѣлкова си стадо? *ib.* р. 121. Тѣлкози време какъ станѣ Какъ си Ненча дѣрите, До сега не издирихте. Д. 26, 37—39. Що ми трѣбало жѣненіе, Когѣ не било за тѣлкосъ Моѣто Кѣйчо до мене? *ib.* 65, 29—31. Янки ле, булка хубава! Кату